

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2015-05-26
Besvaras senast
2015-06-10

Till statsrådet Åsa Regnér (S)

2014/15:633 Könsegregeringen i samhället

Morgan Johansson har annonserat att det är regeringens mening att lagstifta för att få mer jämställda bolagsstyrelser. Att just bolagsstyrelser blir huvudföremål för jämställdhetsdebatten kanske inte är helt oväntat, även om det berör en mycket liten exklusiv skara i samhället, så berör det dem som troligen anses stå högst upp. Jämställdheten hos vanliga arbetarklassen verkar vara mindre prioriterad. Regeringen skulle kunna använda många andra frågor som sin symbolfråga kring jämställdhet, som till exempel särskilda badtider för kvinnor, eller könsuppdelade gymnastiklektioner, men här har man snarast tagit motsatt inriktning. I allt fler kommuner införs separata badtider för kvinnor som kommer från kulturer där det anses vara kvinnans sak att tillse att män inte attraheras av henne. Socialdemokraterna har i synnerhet varit pådrivande parti för att genomföra separata badtider för kvinnor från andra kulturer. I vissa kommuner har speciella dagar utsetts till kvinnodagar, då enbart kvinnor får besöka badet och i andra är det under vissa tider i veckan. Här cementerar man en medeltida kvinnoosyn som hör hemma många hundra år tillbaka i tiden, där flickan ges ansvaret för att inte väcka lust hos mannen, samtidigt som man indirekt säger att dessa flickor inte själva äger rätten över sina kroppar. Hela samhället skickar signaler till unga flickor, som växer upp i familjer med denna kultur, att detta är ett normalt sätt att se på flickors sexualitet och flickors kroppar. I stället för att skapa ett samhälle med stor samhörighet, väljer man att skapa parallella samhällen med olika kulturella bakgrunder, även om det innebär att flickor pekats ut som annorlunda och med andra rättigheter än pojkar.

Om man vill bygga ett mer könsneutralt samhälle måste det börja med att de styrande ger samma förutsättningar, oavsett kön, från födseln. Att först dela upp pojkar och flickor i skolan, för att samtidigt lagstifta om viss könsrepresentation i bolagsstyrelser, kan uppfattas som dubbelmoral.

Eftersom bolagsstyrelser tillsätts av ägarna till bolaget är en lagstiftning kring hur styrelsens ledamöter rekryteras ett direkt intrång i äganderätten. De ägare som vill se mer till vad människor har för kunskaper och utbildning än vilket kön de har hindras från detta. Trots detta väljer man eventuellt att gå vidare med lagstiftning på området, samtidigt som ingen lagstiftning om könsrepresentation finns på andra områden, där regeringen har möjlighet att styra själv utan att inskränka äganderätten och där könsrepresentationen ibland är mycket skev.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga statsrådet:

Kommer statsrådet och regeringen att agera mot den ökande könssegregeringen i samhället med lagstiftning på samma sätt som man tänker agera för könsfördelade bolagsstyrelser eller är könsfördelning mindre viktig bland vanliga medborgare?

.....
Mikael Eskilandersson (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin